

sesvist bør idømmes en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.«

Den længstetid, som fastsættes til afvikling af arbejdspligten i henhold til samfundstjenestedommen, vil være væsentlig længere end den hidtil idømte frihedsstraf, og samfundstjeneste kan af den grund betragtes som en tidsmæssigt mere langstrakt sanktion end en frihedsstraf. Hertil kommer, at den domfældte i tillæg til samfundstjenestedomme efter lovforslaget skal idømmes en tillæggsbøde. Der vil således fortsat samlet være tale om en ganske følelig sanktion for kørsel i frakendelsestiden.

Justitsministeriet finder derfor, at de nuværende korte ubetingede frihedsstraffe for kørsel i frakendelsestiden bør kunne erstattes af samfundstjenestedomme på samme måde som ved spirituskørsel.

Det bemærkes i øvrigt, at hverken Straffelovrådet eller nogen af de øvrige hørte myndigheder eller organisationer har haft bemærkninger til, at også kørsel i frakendelsestiden omfattes af nyordningen med samfundstjeneste.

Spørgsmål nr. 20:

Ministeren bedes yde lovteknisk bistand til ændringsforslag, som fjerner muligheden for samfundstjeneste ved spritkørsel i gentagelsestilfælde.

Svar:

Retningslinierne for anvendelse af samfundstjenestedomme ved spritkørsel i gentagelsestilfælde er angivet i pkt. 3.2.7. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget i tilknytning til ændringen af straffelovens generelle bestemmelser om samfundstjeneste. Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 3.

Der gennemføres således ikke med lovforslaget ændringer i færdselslovens regler om spirituskørsel og om straffen herfor.

Hvis Folketinget (eller en del heraf) ønsker begrænsninger i det tilsigtede anvendelsesområde for ordningen med samfundstjeneste, bør dette derfor ske ved en tilkendegivelse herom i Retsudvalgets betænkning over lovforslaget.

Spørgsmål nr. 21:

Hvilket kendskab har arbejdspladsen til en person i samfundstjeneste? Ved ledelse og øvrige ansatte, hvad den pågældende er dømt for?

Svar:

Det har lige siden samfundstjenesteordningens start været en forudsætning, at både ledelsen og de ansatte på et potentielt samfundstjenestested er indstillet på at deltage i ordningen.

Det daglige samarbejde med samfundstjenestestederne er oftest tilrettelagt således, at der på det enkelte arbejdssted er en eller flere kontaktpersoner, som har påtaget sig kontakten til kriminalforsorgen.

I forbindelse med placeringen af en samfundstjenestestedømt får kontaktpersonen både oplysning om den kriminalitet, den dømte har begået, og oplysning om andre forhold, som har betydning for afviklingen af samfundstjenesten. Samfundstjenestestedet har på baggrund af disse oplysninger mulighed for at tage stilling til, om man kan påtage sig at have den pågældende i samfundstjeneste.

Det er overladt til det enkelte samfundstjenestested at afgøre, om disse oplysninger skal gives videre til andre på arbejdspladsen. Det er kriminalforsorgens erfaring, at der er meget forskellig praksis fra arbejdssted til arbejdssted.

Det skal bemærkes, at den dømte allerede i forbindelse med udarbejdelsen af egnethedsvurderingen gøres opmærksom på, at samfundstjenestestedet vil blive gjort bekendt med de nævnte oplysninger.

Spørgsmål nr. 22:

Ministeren bedes yde lovteknisk bistand til et ændringsforslag, som fjerner muligheden for samfundstjeneste, når alkoholpromillen er over 2,5.

Svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål 20.

Spørgsmål nr. 23:

Hvordan vil ministeren sikre, at job som led i samfundstjeneste er relevante og meningsfyldte, og er sådanne job overhovedet mulige at finde under ordningen?

Svar:

Det fremgår af Folketingets beslutning fra 1982 om en forsøgsordning med samfundstjeneste, at arbejdsforpligtelsens nærmere indhold og anvisning af de enkelte arbejdsopgaver påhviler kriminalforsorgen. Det påhviler således de lokale afdelinger af kriminalforsorgen i frihed at fin-